ANUL III. — Nr. 747. EDIȚIA A DOUA MARȚI, 19 FEBRUARIE 1891

NUMĔRUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CAREI LUNI
și se plătesc tot-d'a-una 'nainte

In Bucureștĭ la casa Administrațieĭ.
Din *Județe* și *Străinătate* prin mandate poștale.
Un an în țară 30 leĭ; în străinătate 50
Șése lunĭ » 15 » » 25
Treĭ lunĭ » 8 » » 13

Un număr în Streinĕtate 15 banĭ

MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferești, Romîne! de cuiŭ strein în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANI

ANUNCIURILE
Din BUCURESCI și JUDEȚE se primesc NUMAI la ADMINISTRAȚIE.
Din STREINĔTATE, direct la administrație și la toate Oficiile de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . . . 0.30 b. linia
» » » III . . . . . . 2.— leĭ »
» » » II . . . . . . 3.— leĭ »
Insertiunile și Reclamele 3 leĭ rândul.
LA PARIS, ziarul se găsește de vênzare cu numĕrul la kioșcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

ADEVERUL ASUPRA CRIZEI

Bucureștĭ, 18 Februarie 1891

CRIZA COMEDIE

Criza aceasta provocată prin amânarea legeĭ reformeĭ învĕțămîntuluĭ de către Senat, pare că va fi grea de rezolvat. Până acum nu se știe nimic sigur în privința deciziuneĭ luate de Rege în urma consfătuireĭ ce a avut'o cu maĭ mulțĭ foștĭ președințĭ de Consiliŭ.

Aseară se zicea că Generalul Florescu a fost însărcinat cu formarea cabinetuluĭ.

In privința sfaturilor date de diferițiĭ bărbațĭ de Stat carĭ aŭ fost chemațĭ la Palat, se zice că generalul Florescu ar fi accentuat necesitatea unuĭ minister liberal-conservator, că D. Gh. Cantacuzino ar fi recomandat pe generalul Florescu, că D. Dimitrie Brătianu ar fi sfătuit pe Rege de a încredința formarea cabinetuluĭ generaluluĭ Haralambie, că D. M. Kogălniceanu ar fi fost pentru un cabinet de fuziune în care D-sa ar fi primit or-ce portofoliŭ, afară de acela al afacerilor interne.

Eŭ cred că tot acest lux de consfătuirĭ n'a fost din partea Regeluĭ de cât o comedie ca toate comediile pe carĭ le a jucat Ezuitul Incoronat în maĭ multe ocaziunĭ.

Atât retragerea cabinetuluĭ Gh. Manu cât și înlocuirea sa prin un cabinet Florescu eraŭ înjghebate de cât-va timp la Palat.

Carol I simțise că 'ĭ va fi greŭ de a trece ziua de 10 Maĭ în pace, liniște și concordie, cu ministerul junimisto-concentrat. De aceea El se înțelesese atât cu generalul Manu cât și cu generalul Florescu pentru a provoca o criză. Eŭ nu m'am îndoit de aceasta un singur moment și am zis de la început că criza nu vine de nicăerĭ de cât de la Palat.

Sunt convins că dacă n'ar fi fost 10 Maĭ la mijloc, nu s'ar fi produs nicĭ o criză.

Dovada este modul cum dînsa s'a produs.

Astă-zĭ nu maĭ este un secret pentru nimenĭ că toate frământările, carĭ s'aŭ produs în zilele din urmă, aŭ purces din Palat. Dacă n'ar fi fost așa nu se găseaŭ 30 de senatorĭ carĭ să meargă la Generalul Manu spre a'ĭ face observațiunĭ în privința concentrăreĭ elementelor conservatoare. Alt-fel aș întreba pe aceștĭ Domnĭ Senatorĭ: „Cum D-lor s'aŭ deșteptat abia acum? Nu vedeaŭ oare de mult că cabinetul Manu ducea partidul conservator de râpă?“ Ce vreĭ? Biețiĭ senatorĭ așteptaŭ un mic îndemn de sus; îndată ce acest îndemn le-a venit, eĭ s'aŭ năpustit asupra cabinetuluĭ și aŭ spart niște ușĭ deschise.

Zic ușĭ deschise, căcĭ Generalul Manu știa de mult ce are să se întîmple și era gata a crea un incident prin care să motiveze retragerea sa.

Orĭcine cunoaște puțin culisele noastre politice, nu se îndoește că, dacă guvernul ar fi voit, legea reformeĭ învĕțămêntuluĭ ar fi fost luată în considerațiunĭ.

Dovadă că Generalul Manu nu a ținut ca să fie așa, este faptul că n'a luat nicĭ o parte la desbaterĭ și maĭ ales că, înaintea votuluĭ, n'a pus cestiunea ministerială, cu toate că motivarea propunereĭ D-luĭ Esarcu era un blam pentru cabinet.

Nu maĭ încape îndoială că, dacă primul-ministru ar fi luat cuvîntul și ar fi făcut din primirea moțiuneĭ de amânare o cestiune de cabinet, moțiunea ar fi căzut.

Dar Generalul Manu ținea atât de puțin ca să aibă majoritatea în cât chiar fratele sĕŭ, senatorul Constantin Manu, n'a luat parte la ambele ședințĭ ale Senatuluĭ în care era să se dea un vot decisiv contra saŭ pentru cabinet.

Se vede dar cât de colo că toată criza era plămădită de mult, că ițele carĭ făceaŭ să joace pe miniștri și pe senatorĭ plecaŭ de la Palat.

Criza era poruncită cum sunt poruncite toate schimbările de guvern la noĭ, de când bărbațiĭ noștri politicĭ aŭ devenit niște păpușe în mâna **Mareluĭ Păpușar Incoronat.**

Fiind o dată stabilită sorginta crizeĭ, poate cine-va să se maĭ îndoiască de soluțiunea eĭ?

Se înțelege că acela care a provocat'o trebuia să știe maĭ dinainte cum o va rezolva.

Toate consfătuirile și tărăgănirile la carĭ asistăm de Vinerea trecută, și la care vom asista poate încă câte-va zile, nu sunt de cât rezultatul unuĭ constituționalism prefăcut.

Carol I știa foarte bine că cabinetul Manu va cădea și care cabinet va pune în loc.

Ceea ce ne miră este naivitatea bărbaților noștri de stat.

Nu înțeleg eĭ rolul ridicol pe care îl joacă?

Nu vĕd eĭ că toată criza nu este de cât o comedie înscenată de Rege în vederea aniversaruluĭ de la 10 Maĭ?

Dunăreanul

TELEGRAME

PARIS, 17 Februarie.—Chestiunea prohibițiuneĭ rămășagurilor mutuale a fost comentată azĭ foarte mult la întrunirea din Auteuil care a fost numeroasă. Cu toate acestea este liniște perfectă, bookmakeriĭ aŭ funcționat ca de obiceiŭ; mĕsura luată contra lor nu va intra în vigoare de cât peste opt zile.

CONSTANTINOPOLE, 17 Februarie.—Ierĭ aŭ căzut zăpezĭ așa de marĭ cum nu s'a maĭ vĕzut; Expresul-Orient și celelalte trenurĭ aŭ încetat de a maĭ circula; foarte probabil că trenurile nu vor sosi și nicĭ nu vor pleca de cât peste câteva zile. Comunicațiile telegrafice nu sunt încă întrerupte.

PETERSBURG, 17 Februarie.—*Journal de St. Petersbourg* zice că incidentele supărătoare la Paris aŭ aruncat o umbră ușoară asupra relațiilor franco-germane. Totușĭ trebue sperat că din ambele părțĭ ale Vosgilor se vor sili să facă să dispară această umbră.

STUDGARD, 17 Februarie. — Expozițiunea internațională de pictură s'a deschis de către Principele Wilhelm în fața Regineĭ, Principilor și Principeselor. — Sunt reprezentațĭ: pictoriĭ Germanieĭ, Austro-Ungarieĭ, Francieĭ, Olandeĭ, Belgieĭ și Spanieĭ.

Alegerea de la Bancă

Ierĭ s'aŭ întrunit acționariĭ Bănceĭ Naționale pentru a asculta darea de seamă a consiliuluĭ de administrație și a alege un censor și un director.

Aŭ luat parte la adunarea generală foarte mulțĭ acționarĭ, căcĭ lupta era decisivă. Junimisto-concentrațiĭ aŭ dat ierĭ ultimul asalt pentru a pune mâna pe cetatea neînvinsă a liberalilor-naționalĭ.

Aŭ fost treĭ candidațĭ:

D. G. Em. Lahovary, pentru postul de director, în locul D-luĭ Bilcescu, avênd ca adversar pe D. Anton Carp, director numit de guvern și al căruĭ mandat expiră tocmaĭ la Decemvrie.

Pentru postul de censor a candidat numaĭ D. Vericeanu.

Rezultatul a fost cel următor:

Votanțĭ 2553 *(reprez. 18,250 acțiunĭ.)*

D. Anton Carp *a întrunit* 1426 *voturĭ și a fost proclamat director ales;*

D. G. Em. Lahovay *a căzut cu* 1097 *voturĭ.*

D. Vericeanu *a fost ales censor cu* 2081 *voturĭ.*

Aŭ votat pentru D. Lahovary casele: Banca Românieĭ, *Halfon, frațiĭ Elias, Chrisoveloni. Andreĭ Popovicĭ, Germani și D. Pană Pencovicĭ ca mandatar al caseĭ Brâncoveanu, reprezentând singur 120 voturĭ.*

Pentru D. Anton Carp aŭ votat: casa Chr. Zerlendi, Evloghio Gheorghief, acționariĭ liberalĭ, capitalurile micĭ și, în genere, toțĭ moldoveniĭ insultațĭ de G. Em. Lahovary.

Toată lumea a criticat atitudinea caseĭ Chrisoveloni.

In urma eșeculuĭ de la Bancă este probabil că D. Andreĭ Popovicĭ va fi invalidat la Cameră.

SERBIA

BELGRAD, 17 Februarie. — Scupcina a adoptat în întâia citire bugetul, așa precum a fost presentat de guvern, restabilind țifrele care aŭ fost reduse de comitetul Finanțelor între altele și acela pentru legațiunea din Bucureștĭ, Atena și consulatul din Pleveje. Circulara ministruluĭ afacerilor străine către agențiĭ sĕĭ zice că silindu-se să conserve Serbieĭ simpatiile Statelor străine, așa de prețioase intereselor sale, noul cabinet va căuta să 'șĭ asigure relațiunĭ corecte și intime maĭ cu seamă cu țările vecine cu care Serbia are legăturĭ economice și comerciale.

Lipsa de vagoane

Toată lumea știe ce pagube a adus agricultureĭ și comerțuluĭ lipsa de vagoane, de care suferim de câțĭ-va anĭ în timpul vereĭ

De astă dată, suntem la sfîrșitul ierneĭ și cu toate aceste în Moldova și maĭ cu seamă la Botoșanĭ se simte o lipsă de vagoane ne maĭ pomenită.

In acest din urmă oraș, precum se știe, sunt cele maĭ marĭ morĭ cu abur din Moldova. Producțiunea și exportul făineĭ se fac acolo pe o scară foarte întinsă.

Acum maĭ ales, înainte de Paștĭ, toate orașele din Moldova și chiar de dincoace caută să se aprovizioneze cu făină de la morile din Botoșanĭ.

Eĭ bine, comandele, ce primesc aceste morĭ, nu pot fi executate, căcĭ făina a umplut magaziile gắreĭ din Botoșanĭ și nu sunt vagoane pentru transportarea eĭ. Ba, ce este maĭ mult, acum nicĭ în magaziĭ nu maĭ are loc, iar morile macină mereŭ, căcĭ nu pot să stea.

Ișĭ închipuește orĭ cine pagubele ce suferă industriașiĭ morarĭ din această cauză. De pagubele agricultorilor nicĭ nu maĭ vorbim.

Din această cauză, morariĭ din Botoșanĭ aŭ trimis o deputațiune la ministerul lucrărilor publice și la direcția căilor ferate, dar nu știm dacă li se va satisface cererea și, maĭ cu seamă, dacă vor fi satisfăcuțĭ imediat.

Cerem și noĭ nu ministeruluĭ, căcĭ nu există unul în acest moment, ci direcțieĭ căilor ferate, ca să facă o opintire voinicească și să trimită la Botoșanĭ un numĕr suficient de vagoane, pentru ca făina să nu stea în magaziĭ, ci să se încarce și să se expedieze de a dreptul.

La nevoie, vom reveni pe ton maĭ pipărat.

Argus.

FRANȚA ȘI GERMANIA

BERLIN, 17 Februarie.—*Gazeta Germanieĭ de Nord* constată cu mulțumire unanimitatea sentimentelor patriotice manifestate de întreaga presă germană cu ocazia evenimentelor din Paris; aceasta este o garanție că dacă vr'o dată s'ar atinge demnitatea și interesele poporuluĭ german, toată națiunea, toțĭ germaniĭ de la Alpĭ și până la Mare se vor alia în ideia mareĭ patriĭ.

STRASBURG, 17 Februarie. — Guvernul a publicat un avis care înștiințează că de la 3 Martie ordonanța asupra obligațiunilor pașapoartelor va trebui pusă în execuție pe tot teritoriul și pe toată întinderea sa.

PARIS, 16 Februarie. — Toate ziarele vĕd în mĕsura cancelaruluĭ german relativă la pașapoartele în Alsacia-Lorena, consecința recentelor incidente, dar Alsacia-Lorena este aceia care va suferi maĭ mult.

Temps observă că atitudinea parisienilor, de și corectă, n'a rĕspuns așteptăriĭ observatorilor imparțialĭ; oameniĭ cu minte cred că aŭ făcut totul necomițênd extravaganțe, pe când tăcerea făcea să apară maĭ mare gălăgia celorlalțĭ, după care se judecă toțĭ Franceziĭ.

Paris zice că generalul Boulanger ar fi venit la Bruxel cu speranța că incidentele ivite îĭ vor permite să treacă granița.

NOI ȘI LIGA VAMALA

II

Tocmaĭ când am terminat primul nostru articol cu titlul de maĭ sus, am cetit prin foile streine o telegramă din Viena care spunea că Austro-Ungaria va intra în negocierĭ cu România imediat ce conferința vamală îșĭ va termina lucrările. Aceasta dovedește și maĭ mult cele susținute de noĭ că'n discuția raporturilor noastre economice cu streinătatea trebue să ținem azĭ cont de Liga ce e în ajun a se constitui. Intrebăm decĭ: care trebue să fie atitudinea noastră față cu această Ligă și de ce principiĭ trebue să ne călăuzim în viitoarea noastră politică vamală? Ținem a face maĭ întâi o declarație spre a fi maĭ bine înțeleșĭ. Pe terenul economic nu încape nicĭ o dată o politică dictată de sentiment și de simpatiĭ pentru cutare saŭ cutare; interesele și numaĭ interesele în toată felurimea lor te povățuiesc și împrejurările decid. Aceasta este totul.

Până acum ne-am aflat într'o situație anormală și ne aflăm încă în această situație, probabil însă nu pentru mult timp încă Trăim și azĭ sub un regim vamal foarte aspru; ne aflăm încă în plin rezboĭ economic cu Austro-Ungaria contra căreia a și fost îndreptat tariful autonom al fostuluĭ guvern liberal. Acest rezboĭ ne-a fost impus de împrejurărĭ, prezenta politică vamală am inaugurat'o de nevoe și de aceea aproape toțĭ bărbațiĭ noștri politicĭ, cu cele maĭ diverse vederĭ economice, aŭ consimțit la dînsa și aŭ aprobat'o. Ce alt-ceva puteam noĭ face, după ce vecinul nostru, contrar convențiilor și într'un mod arbitrar, 'șĭ a închis granițele pentru produsele noastre? Clar că trebuia să închidem și pe ale noastre. Aceasta am și făcut cu un profit relativ pentru noĭ și cu pierderĭ prea simțitoare pentru adversar, de și menținem și acum părerea ce am emis altă dată că un rĕzboiŭ vamal e vătămător pentru ambele părțĭ. Inchizênd însă granițele pentru industria strĕină era și logic a lua toate mĕsurile pentru nașterea și desvoltarea uneĭ industriĭ indigene, fiind-că numaĭ popoare pe cea maĭ primitivă scară culturală se pot lipsi de produse industriale. Trebue constatat însă că noĭ n'am închis granița spre a încuraja desvoltarea uneĭ industriĭ naționale, ci am încurajat această industrie fiind-că am fost nevoițĭ a ne închide granița, nevoițĭ de împrejurărĭ spre a nu face ca adversarul nostru economic să tragă toate foloasele și noĭ să ne alegem cu toată paguba. Să admitem acuma, pentru moment fără rezervă, că acest rĕsboĭ vamal ne-a priit și ne-a prins cât se poate de bine. Naște întrebarea: Poate dura el în infinit? E de dorit una ca asta? Nu. In momentul în care Austro-Ungaria se arată favorabilă exportuluĭ nostru *și ne oferă destule garanții*, situațiunea anormală a unuĭ rĕsboĭ vamal trebue să înceteze și o schimbare a atitudineĭ noastre de până acuma se impune. Intrarea noastră în Tripla-alianță, apropierea noastră de Rusia, saŭ în fine neutralitatea noastră strictă, sunt și pot fi discutabile; le lăsăm pentru azĭ. Economicește însĕ părerea noastră e că maĭ mult de cât cu toate cele-l'alte State ce ne înconjoară ne aflăm cu Austro-Ungaria într'o dependență reciprocă, cu singura restricțiune că Austria e maĭ dependentă de noĭ de cât noĭ de dênsa, dar această reciprocitate există. Intr'adevĕr, noĭ avem trebuință de a exporta produsele noastre agricole, căcĭ alt-ceva nicĭ nu exportăm; Austria are nevoie de a 'șĭ exporta produsele industriale și în acelaș timp de a importa bucate. Care alt Stat, afară din liga vamală, prezintă o situație așa de favorabilă intereselor noastre? Care alt Stat se află într'o așa dependență economică cu noĭ? Rusia? Ea nu poate să fie cumpĕrătoarea produselor noastre, fiind-că e singură țară agricolă. Franța? Ea 'șĭ-a închis aproape hermetic granița pentru produsele agricole streine, prin urmare și pentru ale noas-

tre. Italia va face parte probabil, curênd saŭ maĭ târziŭ din liga vamală, căcĭ noul tarif francez face aproape cu neputință o apropiere economică între Italia și Franța. Și apoĭ, după cum am arătat în numĕrul trecut, cea d'întâĭ își desface mărfurile sale, constând din florĭ, fructe, vinurĭ în Germania și Austria, se află decĭ cu aceste țărĭ într'o dependență reciprocă. Ne rĕmâne pentru exportul nostru agricol depărtata Anglie și Grecia. Este drept că pe timpul rĕzboiuluĭ vamal am căutat alte piețe de desfacere de cât cele austriace și am găsit; dar o situație anormală, după cum am maĭ zis, nu poate dauna la infinit. Este pe de altă parte foarte adevĕrat ceea-ce a spus D. Sturdza în convorbirea ce a avut cu corespondentul de la *Kreuz-Zeitung* că adică e maĭ avantagios pentru o țară de a avea patru cumpĕrătorĭ de cât unul singur.

Și maĭ avantagios ar fi de sigur dacă aceștĭ patru cumpĕrătorĭ ar sta într'o dependență economică reciprocă cu noĭ, căcĭ numaĭ atuncĭ ele ne-ar putea oferi avantagiĭ maĭ marĭ. Ș'apoĭ, ce valoare are, de pildă, favorabila noastră convenție comercială cu Franța față cu noul *tarif-proiect* al acesteĭ țărĭ?

Industria austriacă e ruinată dacă i se închid piețile Orientuluĭ, în deosebĭ a noastră. Cine a urmărit toate crizele economice, resp. industriale, ale imperiuluĭ vecin din ultimiĭ anĭ, acela știe că toată lumea de dincolo și de dincoace le atribue cu drept cuvênt maĭ numaĭ rĕsboiuluĭ vamal.

Nicĭ un Stat n'are așa de mare nevoie de noĭ ca Austro-Ungaria și în consecință nicĭ unul nu ne poate oferi condițiunĭ maĭ bune, nu *poate fi silit* a face exportuluĭ nostru agricol concesiunĭ maĭ marĭ de cât această țară. Intr'o eminentă broșură, pe care o recomandăm cu tot dinadinsul cititorilor noștri carĭ se ocup cu chestiunĭ economice, *Die Zukumft der Völker von Mitteleuropa,* se demonstră până la evidență că Europa centrală, viitoarea ligă adică, spre a nu suferi de exorbitantele mĕsurĭ protecționiste americane și rusești, trebue să 'șĭ îndrepte privirile spre țările de la Dunăre și Asia mică spre a 'șĭ îndestula din astă parte trebuințele agricole. De *această* situație cată să profităm ce e de profitat.

Ne aducem aminte că, sub guvernul liberal, orĭ de câte orĭ s'a negociat între Viena și Bucureștĭ pentru încetarea resboiuluĭ vamal, negocierile n'aŭ dus la ținta dorită, numaĭ din pricina îndĕrătniciceĭ Ungurilor în chestia polițieĭ veterinare și a lipseĭ de garanțiĭ că veciniĭ noștri se vor conforma tocmaĭ pe tocmaĭ spirituluĭ și litereĭ tratatuluĭ, că nu vor suspenda din senin, când li-o veni la socoteală, cutare saŭ cutare stipulațiune. Aceste eraŭ principalele condițiunĭ ale RomânieĭI pentru încetarea ostilităților comerciale. Amar încercată prin rĕsboiul vamal, Austro-Ungaria va fi maĭ dispusă și maĭ mult decât orĭ-când ea va și fi azĭ în pozițiune de a ceda în acestĕ douĕ puncte, după ce se știe — deși lucrările Conferințeĭ din Viena nu's încă publicate — că viitoarea ligă vamală le asigură vecinilor noștri exportul agricol înspre Germania. Sigur că'n decursul de câțĭ-va anĭ situația s'a maĭ schimbat și condițiile de altă ce le-a pus țara noastră pentru înlăturarea situațieĭ anormale nu maĭ sunt, nu maĭ pot fi cele de azĭ; maĭ avem acum și alte interese de ocrotit. Să nu se uite însă că viitoarea ligă nu va permite importul pentru produsele acelor țărĭ care nu-ĭ vor face în schimb concesiunĭ corespunzĕtoare. Aceasta este chiar, pe cât știm, una din temeliile uniuneĭ vamale și nu tocmaĭ cea maĭ slabă. Pe de altă parte, după cum am maĭ zis, situația țărilor din centrul Europeĭ ne este nouĕ de douĕ orĭ favorabilă. Ele aŭ nevoe de a'șĭ vinde produsele lor industriale și piețele internaționale le sunt închise; în acelaș timp ele sunt nevoite a'șĭ importa hrana, nu vor însă s'o aducă din Rusia și America căcĭ ele doresc să se rĕzbune: dinte pentru dinte. De aceste împrejurărĭ trebue să ne dăm seamă.

Ca să sfîrșim pentru azĭ. Din cele zise până acum, nu urmează că folosul nostru cel maĭ mare ar fi să intrăm în liga vamală saŭ să încheiăm cu Austro-Ungaria un noŭ tratat de comerț. Aceste din urmă pe lângă alte cusururĭ despre care vom maĭ vorbi, maĭ aŭ și p'acela de a ne face dependențĭ de statele cu care le 'ncheiem.

Puterile centrale se pregătesc a face încercărĭ, ba chiar sforțărĭ, de a înhăma la carul ligeĭ pe Italia, Belgia, Elveția, și pe țările de la Dunăre. Vor reuși poate în parte, căcĭ după cum a arătat, Italia e într'o dependență reciprocă cu ceĭ doĭ aliațĭ politicĭ, iar Belgia și Elveția, țărĭ eminamente industriale, sunt și ele greŭ lovite de protecționismul rus și american. Puterile centrale urmăresc prin aceasta în acelaș timp și planul de a izola cu totul Republica franceză pe calea economică și de a o face astfel să revie maĭ întîĭ de la protecționismul sĕŭ, iar pentru maĭ tîrziŭ să poată intra și dînsa în Liga pomenită. De vor reuși, aceasta este tocmaĭ o chestiune a viitoruluĭ la care nu putem rĕspunde. Țărĭ însă ca România, a căror export industrial e fără nicĭ o însemnătate și a căror produse agricole sunt și vor fi și maĭ căutate din cauza protecționismuluĭ american și rusesc; țărĭ care, după cum am zis în primul nostru articol, întrunesc pe lângă tendința și principalele condițiunĭ pentru o neatîrnare economică n'aŭ nevoe și nicĭ un interes de a face dintr'o uniune vamală a căreĭ scop principal, am putea zice unic, este de a asigura Puterilor centrale exportul lor industrial pus în primejdie prin mĕsurile prohibitive a altor State.

Atitudinea ce trebue să observăm față cu liga vamală reese din aceste rîndurĭ.

Care 's principiile de care trebue să ne conducem în politica noastră vamală? La aceasta vom rĕspunde într'un ultim articol viitor, acesta fiind deja prea larg.

Cer-Negură.

CRONICĂ

REGELE VITEAZ

Regele'nsoțit, deunăzĭ,
De iubitu'ĭ nepoțel,
Care-avea,—ca tot d'auna,—
Aĭerul unuĭ vițel;
Se plimba pe bulevardul
Ce conduce'n Cișmigiŭ,
Salutând lumea din stradă
Cu un deget la chipiŭ.

*

Insă Regeluĭ de-odată
Brusc i se zbîrlește pĕrul,
Căcĭ s'apropiase tocmaĭ
De jurnalul „Adevĕrul";
— „Ce aĭ?" Ferdinand l'întreabă,
Cu un glas de-urangutan;
— „Ce am?... nu presimțĭ, nepoate,
„Că miroasă-a..... Beldiman?"

*

Dar îmbărbătându-șĭ mersul
Nu maĭ glăsui nimic,
Și făcêndu-și drum 'nainte
El zîmbi... ca un voinic!
Iar nepotul, plin de fală,
Iĭ șopti ca 'ntr'un extaz:
„N'aĭ fost nicĭ în fața Plevneĭ,
„Unchiule, așa viteaz!"

Tradem.

MEMORIUL STUDENȚILOR

Memoriul studenților românĭ asupra situațiuneĭ fraților noștri de peste Carpațĭ, este gata. Afară de limba română el maĭ e scris în franțuzește, nemțește și italienește și e însoțit de o hartă în care se vede partea însemnată ce ocupă Româniĭ din Transilvania și Ungaria.

Asupra fonduluĭ acestuĭ memoriŭ cât și asupra formeĭ nu avem nimic de zis: el se vede eșit din capete și condee destoinice, și prin urmare face onoare autorilor carĭ aŭ precizat într'un cadru nu tocmaĭ larg, materia bogată ce se prezintă în această chestiune. Credem că munca și silințele ce 'șĭ-a dat tinerimea universitară ca să se arate vrednică de cultura umanitară și de un patriotism logic a apusuluĭ, a încununat'o cu succes: nu ne îndoim că efectul protestăreĭ lor va aduce, fie cât de târziŭ, îmbunătățirea dorită soarteĭ de plâns la care fanatizmul medieval al Maghiarilor supune pe Româniĭ din patria-mamă.

Nicĭ o dată o mișcare maĭ generoasă și patriotică n'a agitat studențimea universitară ca aceea care este acum la ordinea zileĭ, și nicĭ o dată nația noastră n'a înțeles maĭ bine misiunea ce are în Orient, ca acum cu prilejul de față a culminăreĭ șovinismuluĭ deslănțuit al Maghiarilor: pare că în legitima noastră indignare națională un strigăt unanim a eșit din pieptul românismuluĭ din patru unghiurĭ: patriotismul, prevederea națională a tinerimeĭ a pipăit dorințele întreguluĭ neam, și acest memoriŭ așĭ putea zice că este expresiunea cea maĭ fidelă a vederilor și simțimintelor Românilor conștiențĭ de individualitatea lor în rĕsăritul Europeĭ.

Din partea noastră afară de rezerva ce ne o vom face maĭ la vale, recomandăm tutulor Românilor acest memoriŭ plin de adevĕrul situațieĭ naționale a românismuluĭ din Transilvania și Ungaria. Este o broșură ce ar fi de datoria fie-căruĭ Român bun ca să o poseadă și să 'șĭ întipărească bine în memorie suferințele ce îndură românismul de dincolo în tot ce el are maĭ sacru și maĭ scump.

Cu toate acestea, după cum am notat maĭ sus, avem de făcut o rezervă în partea geografică a memoriuluĭ: o parte însemnată de Românĭ din Ungaria sunt înghițițĭ în coloarea geografică, care reprezintă întinderea ce ocupă Unguriĭ.

Credem că aceasta e o nedreptate ce se face față de aceștĭ Românĭ aĭ căror numĕr ajunge până la 500,000.—O parte din Crișana, de la orașul Arad în spre Tisza, asemenea din Banat, din ținutul Satmaruluĭ, din țara Oașuluĭ, din Sabolcĭ, în partea de miază-noapte a Debreținuluĭ, precum și din țara Bihoruluĭ, sunt coprinse în configurațiunea Ungarieĭ adevĕrat maghiară.

De asemenea o parte din județul Bikiș e trecută în coloarea ungurească, precum și în arătarea ținuturilor ocupate de Secuĭ, noĭ găsim inesactitățĭ frapante carĭ trebuia, orĭ-cum, să fie înlăturate într'un memoriŭ unde se pretinde a fi coprins tot adevĕrul. O scrupulozitate maĭ severă ar fi evitat aceste restricțiunĭ carĭ pentru Româniĭ lăsațĭ în prada Maghiaruluĭ daŭ un prilej de o dureroasă strîngere de inimă.

In imparțialitatea mea țin a atrage atențiunea și a uneĭ alte nedreptățĭ: E un pasaj în care se enumĕră părțile ce la confinele Europeĭ ocupă elementul român. De și, cum mi-aduc aminte, în adunarea studenților s'a exprimat dorința de a se face mențiune specială și de Macedonia, noĭ nu o vedem de cât de tipar. — Negreșit că față cu cestia mare care a fost îmbrățișată de studențĭ, aceasta este o parte minimă, totușĭ ar fi fost de dorit ca să nu dăm ocazie, pe cât e posibil, la nicĭ o nemulțămire.

INFORMAȚIUNI

Redacția și Administrația ziaruluĭ *Adevĕrul* s'aŭ mutat în localul tipografieĭ Thoma Basilescu, Bulevardul Elisabeta Nr. 111, (Casa Dr. Steiner) colțul strădeĭ Brezoianu.

—✱—

Erĭ Generalul Florescu a primit mandatul de a forma cabinetul.

Astăzĭ D-sa s'a adresat la maĭ mulțĭ bărbațĭ politicĭ aĭ partiduluĭ liberal-conservator, ca D-niĭ C. Boerescu, G. Vernescu și la uniĭ liberalĭ independențĭ ca D-niĭ Cozadini, Mârzescu, Tzoni și Poni.

Până în acest moment lista definitivă nu este încă alcătuită.

Mulțĭ se îndoesc că Generalul Florescu va izbuti a forma ministerul.

In orĭ-ce caz criza va urma încă câte-va zile.

—✱—

D. D. R. Cordescu, directorul liceuluĭ *Lumina* din Capitală, a binevoit să ne trimită, leĭ una sută pentru liga Culturală a Românilor.

Nu maĭ adresăm mulțămirĭ D-luĭ Cordescu, căcĭ singur D-sa este prea mulțămit de fapta sa, dar dorim ca imitatorĭ se găsească cât de mulțĭ și maĭ curând posibil.

—✱—

La concursul pentru posturile de medicĭ veterinarĭ de zone, dintre toțĭ candidațiĭ aŭ isbutit numaĭ D. I. Plăcinteanu, cu deosebit succes, și D. I. Cernăianu.

—✱—

Mâine seară Marțĭ se va juca la Teatrul Național, pentru reintrarea D-neĭ F. Vermont (Ventura) tragedia în 3 acte a luĭ Legouvé **Medeea** și *Sĕrmanul artist*, dramă într'un act.

—✱—

Pe fiecare zi, poliția comunală confiscă cărute cu pâine ale brutarilor, la carĭ găsește lipsă din greutatea pâineĭ, și aceste confiscărĭ în loc să facă a înceta înșelătoria brutarilor, din contra, pare a 'ĭ încuraja să fure pe consumatorĭ.

Ar trebui un exemplu destul de sever spre a face pe aceștĭ nerușinațĭ să nu maĭ fure lumea și maĭ ales lumea săracă.

—✱—

Domnul Alexandru Obedenaru a scris libretul uneĭ opere feerice române, în 3 acte.

Domnul Obedenaru voește a da acest libret unuĭ compozitor Român spre a'ĭ face muzica.

Lucrarea e intitulată *Sabaru*.

—✱—

Următoarea scrisoare însoțită de suma coprinsă într'însa ne-a fost adresată din Bacăŭ:

Domnule Redactor

Astăzĭ am expediat pe adresa d-luĭ Beldiman suma de 14 leĭ pentru Liga culturală a Românilor, în numele claseĭ a IV gimnazială din localitate. Regretăm că nu vĕ putem trimite o sumă maĭ considerabilă, din cauză că clasa nu numĕră mulțĭ elevĭ. Cu timpul sper că voĭ maĭ aduna și alțĭ banĭ și de la celelalte clase.

Primițĭ vĕ rog salutările mele.

George C. Pappa

Bacăŭ, 16 Februarie 1891.

*

Pe lângă această sumă am maĭ primit și din partea D-luĭ A. Katz farmacist, 4 leĭ.

Trimitem tutulor mulțumirile noastre.

—✱—

Domnul *Nicolae Popescu (Giurgiu)* a susținut ierĭ la Facultatea de Medicină teza sa despre *Pelagra* observațiunĭ făcute în județul Vlașca și în special în *Neajlovu și Glavaciocu.*

—✱—

Procesul moștenitorilor decedatuluĭ Zappa s'a amânat pentru 13 Apriile viitor.

—✱—

Avem o ordonanță în privința mersuluĭ trăsurilor pe strade

Această ordonanță a fost chiar reamintită de D-nul Colonel Algiu, actualul prefect al polițieĭ, dar ea nu e luată în seamă de nimenĭ și birjariĭ continuă a mâna pe strade în fuga mare călcând lumea.

Așa birjarul cu Nr. 519 a călcat în calea Grivițeĭ peste mijloc un copil ca de 8 anĭ, care a încetat imediat din viață. Și care va fi acum repararea acestuĭ rĕŭ? cine va reda nenorociteĭ mume pe copilul eĭ? Dar pedeapsa birjaruluĭ care 'șĭ bate joc de ordonanța polițieĭ și ucide lumea care va fi ea?...

Va sta câte-va zile la arest și apoĭ va fi liberat saŭ cel mult dat în judecată și achitat.

Aceasta este siguranța oamenilor pe stradă? De aceia se plătesc de către comună atâția sergențĭ de uliță, ca eĭ să șadă la colțul strade-

FOIȚA ZIARULUI „ADEVERUL"

78

CHARLES MEROUVEL

MORȚI ȘI VII

VI

Explozia

Dar atuncĭ, a cuĭ era? Abia cuteza să se gîndească la aceasta. A vre uneĭ nenorocite care nu avusese mijloace s'o hrănească și o lepădase pe drumurĭ.

Numaĭ mizeria poate să înpingă pe o mumă la ast-fel de lașitate!

Cu drept se gîndea ea la acest lucru.

Și pe tot minutul i se punea o perdea pe ochĭ; tot se învârtea înprejurul eĭ, casele, oameniĭ carĭ se duceaŭ și veneaŭ; simția o slăbiciune cumplită. Pentru ce?

Ișĭ aduse aminte că nu mâncase nimic de ierĭ de la dejun, și intră la un brutar de unde cumpără un corn.

S'apropia de piața Malesherbes.

Drumul era maĭ ușor acum. Merse ronțăindu'șĭ pâinea pe trotuar ca un papagal care dejunează cu câteva firimele de pâine pe fierul uneĭ ferestre.

Parisul, adevĕratul, cetatea mare culcată pe malurile Seneĭ, era subt ea. Jeana domina această carieră enormă de pietre, de var, de palate și de bordee în care se simția izolată, fără sprijin.

Ișĭ perduse și cea din urmă speranță.

Pân'aci o maĭ ținea o voință: să muncească cu hărnicie pentru ca să sprijine pe familia asta în care se 'ntorcea în fie care seară cu plăcerea pasĕri care se 'ntoarce în cuibul eĭ ca să doarmă, orĭcât de sărac ar fi.

Vezĭ bine că Baudru avea cusururile luĭ, însă nicĭ odată nu fusese aspru cu ea. Necazul luĭ născut din beție era scurt. Bĕtrîna Mariana o îngrija cu adevĕrată dragoste. Când se'ntorceaa acasă găsea masa pusă și maĭ totdeauna muma o aștepta. Și atuncĭ eraŭ numaĭ mîngâerĭ, numaĭ lucrurĭ bune pe carĭ i le cumpĕra în taină, după mijloacele pe carĭ le avea.

Pe de altă parte chiar și Tereza se purta cu ea ca cu o soră.

Numaĭ de câțĭva anĭ i se schimbase caracterul fără veste.

Tereza spusese care'ĭ pricina aceleĭ schimbărĭ.

Jeana o pricepea acum cu atât maĭ bine fiindcă și ea fusese cât p'aci să sufere aceiașĭ infamie.

Ișĭ zicea în gîndul sĕŭ că n'ar fi trăit după astfel de batjocură, că s'ar fi aruncat în apă saŭ că ar fi fugit din Paris cu orĭce preț.

Minutele însă zburaŭ.

Când ajunse în fața Sf. Augustin vĕzu că 'ĭ maĭ rĕmăsese numaĭ un sfert de ceas.

Ea sosea în fie-care dimineață la atelier cu exactitatea unuĭ chronometru.

Iuțĭ pasul.

Trotoarele eraŭ înțesate de slujbașĭ carĭ se duceaŭ pe la prăvăliile lor. Domnișoarele de la Printemps mergeaŭ repede, unele roșiĭ și suflând greŭ, ca să scape de amendă; legiunĭ de lucrătoare circulaŭ în sus și în jos, cu panerașul cu merinde pe braț.

Jeana sosi în strada Cambon și intră la Laura.

Trecu ca o umbră.

Insă trecerea eĭ fu băgată de seamă.

Doĕ numere maĭ sus sta o caretă cu un cal roib, lipită de trotuar.

Stăpînul careteĭ sta cu capul lângă geam și nu pierdea din ochĭ ușa cusutoreseĭ.

Când vĕzu pe fată că intră în magazin, el dete din cap cu un aer de mulțumire.

— Este foarte adevĕrat! nu m'a înșelat! zise el în sine.

Zise apoĭ vizitiuluĭ:

— Sam, la d. Hardouin, 20, strada Universitățiĭ.

VII

Doĭ Prietinĭ

Nenea Felix Hardouin face parte din acea clasă burgheză de familiĭ de robă unde nu s'a purtat nicĭ o dată mustățĭ înainte d'a veni moda noă.

D-nul Hardouin nu s'a hotărât să le admită.

Când e vorba de ornamente piliforme, el se mulțumește cu doĕ favorite blonde carĭ încadrează o figură de om fericit și dispus indulgențeĭ depline pentru mizeriile natureĭ omeneștĭ.

Cu un cuvênt, în vremea pe când cunoscuse el pe George Danbert fiindcă 'l întâlnise pe băncile colegiuluĭ și pe urmă pe băncile școaleĭ de drept și maĭ adese orĭ în locurile unde petrece cineva, era un băiat foarte frumos, care ținea prea mult la plăcerĭ, prea leal și prea corect, căruia nu'ĭ lipsea nimic, nicĭ siguranța uneĭ existențe solid asigurată, nicĭ sănătatea.

In ceasul matinal când careta luĭ George Dambert se opri la ușa luĭ, el se și afla în cabinetul aspru și liniștit, cu confortabile mobile de mahon, cu perdele de rips verde carĭ odihneaŭ vederea, și o bibliotecă de cărțĭ masive cu legătura serioasă.

Notarul, cu figura rasă, tînĕră și cu vino 'ncoace, încadrată de vecinicele'ĭ favorite, lucra la biuroul sĕŭ. Funcționariĭ biurouluĭ nu veniseră încă.

Numaĭ un servitor rînduia prin studiŭ, și scutura praful de pe pupitre și de pe mese.

El deschise ușa și întrebă:

— Domnu voeşte să primească?

Notarul ridică capul.

— Cine e?

— D. George Davidson.

— Negreșit. Poftește'l să intre.

Americanul intră, cu mâna întinsă.

— Tu eștĭ! Insfârșit! zise notarul.

— Nu te aĭ schimbat de fel!

— Tot ca și tine. Tot tînĕr și tot frumos! Heĭ! dar de unde viĭ?

— De departe.

— Din ce loc?

— Din New-Iork.

— Acolo te aĭ așezat?

— Ba nu, m'am așezat în partea loculuĭ, cam la doĕ sute de leghe depărtare. Astă'ĭ ceva cam 25 kilometre la noĭ.

— Și'țĭ place acolo?

— Nu'mĭ place nicăerĭ.

— Nicĭ chiar în Franța, nenorocitule?

— Nicĭ, de vreme ce am părăsit'o.

Notarul îl bătu prieteaește pe umĕr:

— Nu'țĭ cer să'mĭ spuĭ secretele, zise el, însă tot d'auna m'am gândit că pleoarea ta ascunde un mister. Tu n'aĭ nicĭ o crimă pe cuget?

Celălalt strânse buzele'șĭ rĕspunse scurt:

— Ba da.

Felix Hardouin zîmbi:

— Tu! zise el. Aida de! Chiar de te aĭ jura tot nu te aș crede.

— Aĭ face rĕŭ.

(Va urma)

lor și să ciocnească paharul cu vin cu birjariĭ, precum se întâmplă adesea?

Maĭ multă severitate cu birjariĭ, D-le Algiu, și lumea 'țĭ va fi recunoscĕtoare.

—✠—

Româniĭ care se adunaseră în Cluj la o întrunire publică, pentru ca să protesteze contra monstruoaseĭ legĭ maghiare, numită azile de copiĭ, aŭ fost lapidațĭ și huiduițĭ de către tinerimea maghiară din Cluj.

Studențiĭ românĭ, în admirațiunea lor pentru lupta de Titanĭ a fraților noștri de peste munțĭ în număr de peste două sute, aŭ trimes Sâmbătă noaptea *D-luĭ Iuliu Coroianu* la Cluj, următoarea telegramă:

Studențiĭ universitarĭ românĭ salută cu însuflețire bărbăția celor lapidațĭ și admiră curajul soțiilor lor. Martirĭ aĭ cauzeĭ naționale reînviațĭ cu mândrie virtutea antică.

(Urmează semnăturile.)

—✠—

Aseară a sosit în capitală celebrul pianist Sauer, însoțit de D-nu Dunkl impresario. Concertul va avea loc irevocabil Joĭ 21 Februarie Mâine vom publica programul.

—✠—

Sâmbătă 16 Februarie s'a celebrat căsătoria civilă a D-luĭ Constantin Apolloni, funcționar la căile ferate, cu gentila D-ra Anetta Alexandrescu, telegrafistă.

Urăm toate fericirile tinereĭ perechĭ.

—✠—

Teatru Național, astăzĭ Lunĭ, 18 Februarie, **Ernani**, operă de Verdi.

Circul Schumann, beneficiul clownuluĭ *Cerra*.

Băile Eforeĭ: Bal mascat Abracadabrant.

Marțĭ 19. Teatru Național, Medeea, tragedie în 3 acte.

CATULLE MENDES

SORA PALIDA

I

Era singura copilă a mareluĭ împĕrat al Asieĭ. Vĕ putețĭ închipui că nu 'ĭ lipsea nimic din ce poate face fericirea uneĭ prințese tinere. Ședea într'un palat de jad trandafiriŭ străbătut de soare; frumoasele'ĭ piciorușe goale, când trecea dintr'o cameră într'alta, lenoasă și sprijinită de slujnicĭ arăpoaice, se înfundaŭ în covoare moĭ carĭ o încălțaŭ cu mângâerĭ; și în orice ceas din zi orhestre nevĕzute 'ĭ cântaŭ cântece carĭ ar fi încântat urechile cele maĭ delicate. Nu maĭ încape vorbă că avea în lăzĭ făcute dintr'o singură piatra-luniĭ (1) toate diamantele, toate rubinele, toate safirele pe carĭ le visează ambiția nebună a uneĭ cochete; s'ar fi putut să se paveze un oraș întreg cu atâtea pietre. Toaletele eĭ eraŭ neauzite; eraŭ făcute din museline de Sirinagor, din lânurĭ moĭ de Cașmir, din mătăsurĭ fine de Șerbassy și de Ispahan. Insă ceea ce putea, maĭ bine decât orice alt lucru, să menție bucuria prințeseĭ, eraŭ minunatele grădinĭ din prejurul palatuluĭ sĕŭ. Acolo niciodată nu picase vre-o picătură de ploae din cerul veșnic albastru; acolo, florile cele maĭ rare înfloreaŭ, mărețe și violente, umflate de mîzgă, prea mult încălzite de arzĕtoarea vară, înclinând în sfîrșit caliciurile lor din carĭ picuraŭ balsamurĭ; acolo, fiarele sĕlbatice din pădurĭ și din văile adîncĭ, leĭ, tigri, pantere, eraŭ ca niște pisicĭ jucătoare carĭ miaună de plăcere sub mâna care le netezește; și pe florile deschise larg, pe bestiile carĭ se preumblaŭ saŭ steteaŭ culcate a lene în căldura mușchiurilor și a ierbi, strălucea cu o strălucire furioasă lumina soareluĭ; tot era de aur acolo, frunzele, caliciurile, pietricelele, nisipuluĭ aleelor și orizontul.

II

Prințesa însă nu s'arăta mulțumită d'atâtea splendorĭ; de multe orĭ o surprindeaŭ cufundată în gândurĭ; era vĕdit lucru că'ĭ era urît, îngălbinea, în tocmaĭ ca un trandafir roz care s'ar face trandafir alb. Toțĭ bănuiaŭ că ea avea o dorință misterioasă, o mîhnire tainică. Dar ce dorință avea? Ce o supăra? „O fata mea prea iubită, — zicea bĕtrînul monarh — pentruce nu 'mĭ spuĭ tu ce te mâhnește? Nu știĭ că eŭ pot orice și că aș face lucrul cel maĭ greŭ numaĭ ca să te vĕd zîmbind? Dacă nu aĭ destule pietre scumpe în lăzile tale cu giuvaericale, mĕ voiŭ duce să cuceresc împĕrățiile Golcondeĭ și a Visapuruluĭ numaĭ pentru ca să nu'țĭ lipsească brățărĭ de escarbucle (2) și coloanele de mărgean. Daĭ poate că doreștĭ să te măriți? vorbește fără frică; spune cum îl chiamă p'acela pe care l'a ales inima ta; și iaŭ martur cerul că'l veĭ avea de soț chiar d'ar fi moștenitorul celuĭ maĭ falnic dintre suveranĭ saŭ bastardul unuĭ pădurar care leagă sarcinĭ de uscăturĭ fluerând un cântec. Nu? nu te gîndeștĭ la măritiș? Poate țĭ se pare că radiosul aur solar de care strĕlucesc grădinile tale nu are destulă strălucire și nicĭ destulă căldură luminoasă? Dacă aceasta țĭ-e gîndul, spune'mĭ; fiindcă voiŭ ridica atâtea hecatombe și temple zeilor încât voiŭ dobîndi — pentru ca să zîmbeștĭ tu — ca eĭ să îndoiască strălucirea soareluĭ lor?"

— Da, îmĭ lipsește ceva, e ceva pe care'l vreaŭ. Dar ce este lucrul acela, îțĭ spun drept că nu știŭ; și mor de o dorință pe care n'o pricep.

— Ce fel?.. nu știĭ?..

— Nu, nu știŭ hotărît! zise ea oftând.

Peurmă, cu ochiĭ cătând în vĕzduh, zise cu un glas încet și par'că depărtat:

— Mi se pare numaĭ că e foarte alb și foarte palid, că e departe, colo, lucrul necunoscut care mĭ-ar trebui mie, lucrul misterios a căruĭ lipsă mĕ desnădăjduește.

III

In urma sfatuluĭ curtezanilor sĕĭ ceĭ maĭ devotațĭ, Impĕratul se hotărî să trimită pe fiica sa ca să se plimbe prin lume. Poate că va întîlni, în vreo țară apropiată saŭ depărtată, aceea ce dorea ea cu atâta nesiguranță și cu atâta poftă; oricum ar fi, surprizele, întîmplările drumuluĭ ar avea cum s'o abată de la melancolia eĭ. Niciodată nu se maĭ vĕzuse până atuncĭ altă caravană care să se potrivească în strălucire cu aceea care se formă pentru voiajul prințeseĭ. Inaintea unuĭ grup nespus de mare de cămile carĭ duceaŭ merindele și bagajele, printre miĭ de servitorĭ îmbrăcațĭ în mătase și armațĭ cu arme scumpe, din carĭ uniĭ cântaŭ din Kusser și din arhiviol ca să cadențeze ritmul mersuluĭ, opt elefanțĭ albĭ, dresațĭ ca să meargă cu pas egal, duceaŭ un fel de pod acoperit cu covoare și o casă întreagă cu maĭ multe caturĭ era clădită d'asupra acestuĭ pămînt mișcător. Fata Impĕratuluĭ ședea într'o fereastră, cu capul lipit de geam, și privea cum pier în urma eĭ orașele și satele, și munțiĭ și văile, pădurile și apele. Vaĭ! pretutindenĭ, sub vecinicia azuruluĭ arzĕtor, vĕzu locuințele daurite de soare și aurul nesfîrșit din nisipurĭ și aurul aburos al orizontuluĭ. Peste tot locul pămîntul se deschidea par'că sfîșiat și mușcat de soarele devastator! Pentruce părăsise dar ea grădinile palatuluĭ dacă trebuia să găsească, în orice loc s'ar duce, splendoarea neîndurată a veciniciеĭ veri! Și nicĭ chiar când părăsi ea caravana ca să se sue într'o corabie, nu se despărți de dînsa soarele înflăcărat, furios, ci făcu imensitatea mărĭ să strălucească întocmaĭ ca o oglindă, făcu să scapere scînteĭ în culmea valurilor! Prințesa s'afunda însă tot maĭ tare în vecinicul urît care o prăpădea.

IV

Insă o furtună izbucni pe mare! Cu toată dibăcia căpitanuluĭ și cu tot zelul echipagiuluĭ, fu svînturată o sĕptĕmână întreagă de furia apeĭ și a vîntuluĭ! s'așteptaŭ pe toată clipa ca să se cufunde.

Numaĭ prințesa nu se speria, fiind-că prea puțin le pasă dacă or să moară aceĭ care și-aŭ perdut speranța în viață.

Insfîrșit, în zoriĭ zileĭ a opta furtuna se potoli. In ce locurĭ se afla corabia? Nicĭ chiar căpitanul n'ar fi putut spune hotărît; era probabil că fuseseră înpinșĭ foarte departe, în nord, fiindcă pe valurĭ se vĕzu o lumină foarte palidă, o fantomă, ar fi zis cineva, a soareluĭ mort.

Prințesa se uita la lumina asta rece, se scălda par'că într'însa ca în ceva rece plăcut.

Peurmă, deodată izbucni.

— Ah! ce este albeața aceea nemărginită de colo, pe coama munteluĭ, misterioasă, necunoscută, care se'nalță și se pierde în cerul palid? zise ea extaziată, uimită, întinzênd brațele spre malul spre care mergeaŭ.

Uu matelot rĕspunse:

— Doamnă, este zăpada.

— Zăpadă! Zăpadă! pe tine te voiam, și pe tine te iubeam, surioara mea! zise prințesa.

Atuncĭ ea porunci ca să s'apropie corabia de mal. Toate încercările oamenilor ca s'o abată de la hotărîrea aseasta fură zadarnice. Prințesa sări pe mal și se întinse pe zăpadă, pipăind'o cu palmele, sărutând'o cu buzele carĭ i se rĕciră încet-încet. Și, maĭ tresărind odată, nu se maĭ sculă. Rĕmase culcată pe albeață, nemișcată, zîmbitoare, maĭ fericită decât toțĭ oameniĭ viĭ. Murise din sărutul zăpeziĭ, în deliciul unuĭ fior.

I. S Spartali

(1) Agată nebuloasă cu reflecte.

(2) Așa se chemaŭ, în vechime, rubinele.

Lista de subscripțiune pentru ridicarea unuĭ monument național în orașul Ploeștĭ, spre amintire vitejilor vînătorĭ din Batalionul al II, căzuțĭ în rezboiul din 1877 (78).

D. Petre Mihail	25	leĭ
D. St. Iulian	5	„
I. Ardeleanu fost serg. major	2	50
Alex. V. Beldimanŭ. . . .	20	„
I. Berberianu	10	„
Un Român de viță veche. .	5	„
Iacob Fĕtu	20	„
Doamna E. C.	5	„
G. Iamandi	10	„
Dr. George Mileticĭ . . .	10	„
Jaques Herdan	40	„
D. Locotenent T. T. . . .	5	„
(Va urma) Total .	155	50

Liga pentru Unitatea de cultură a Românilor

Lista de subscripție a ziaruluĭ *Adevĕrul*:

Ziarul Adevĕrul	100	leĭ
Al. V. Beldimanŭ . . .	40	„
D. Panaite Donicĭ . . .	70	„
D. Anton Borneanu ing.	20	„
D. G. Francisc (Bacăŭ) .	3	„
D. Burbu Nicolae prof. .	100	„
Petre Mihail	5	leĭ
Preotul Chiriac Bidoianu	20	„
Gheorghe Pitiș prof. . .	30	„
D. I. Ardeleanu fost serg. maj.	2.50	
D. D. Marinescu-Bragadir	200	„
Un român de viță veche	5	„
A. C.	2	„
Iacob Fătu	50	„
I. Berberianu	10	„
P. Bancotescu	5	„
D-na E. C.	15	„
Iorgu D. H. Ioan . . .	22.50	
D-na Elena I. D. H. Ioan	10	„
Ghiță Stoenescu . . .	10	„
V. Secăreanu	5	„
Vlad Cernățeanu . . .	40	„
Eleviĭ cl. VII lic. Sf. Sava	25	„
Jaques Herdan	100	„
D. C. A. Budac	5	„
Eleviĭ claseĭ V lic. Sf. Sava	25	„
D-ra Maria Dr. Nichita .	10	„
D. Dr. Nichita.	20	„
Eleviĭ Școaleĭ comerciale .	52.50	
D. B. Secăreanu . . .	5	„
D. R. Cordcscu	100	„
D. A. Katz	4	„
Eleviĭ cl. IV gimn. Bacăŭ	14	„
Locotenent T. T.	5	„
(Va urma) *Total leĭ*	1125.50	

Ultime Informații

D. Alex. Lahovary, fost ministru de externe, a fost chemat astăzĭ la palat.

Regele l'a *rugat*, l'a *conjurat* să primească a intra în noua combinațiune ministerială.

D. Alex. Lahovary, care nu trăește de cât pentru Țară, a cedat stăruințelor regale.

—✠—

D. Locotenent T. T. a bine-voit să ne ofere cincĭ leĭ pentru ligă și treĭ pentru monumentul bravilor vînătorĭ de Prahova.

Cu cea maĭ deplină bucurie înregistrăm pe primul militar care ne aduce obolul sĕŭ pentru aceste patriotice acte.

—✠—

A apărut: *Conspectul declinațiunilor și conjugațiunilor limbeĭ latine* de *P. Paicu*, profesor de limba latină și română la gimnaziul *Ștefan cel Mare* din Iașĭ.

Prețul 65 banĭ.

Recomandăm această lucrare meritorie și foarte practică tuturor profesorilor de limba latină.

ULTIME TELEGRAME

BUENOS-AYRES, 18 Februarie.—Știrĭ din Chili anunță că insurgențiĭ se întăresc la Iquique în pozițiunĭ foarte bune.

WASHINGTON, 18 Februarie—Conform stipulărilor conferințeĭ din 1889 privitoare la afacerile Samoe, D. Halterton american, e numit comisar la Samoa.

BELGRAD, 18 Februarie. — Se desminte în cercurile competinte stirea dată de *Temps* și *Gazeta de Colonia* și după care circulara ministerială care conținea programul guvernuluĭ nu ar fi fost expediată la Petersburg, ci că o notă specială s'ar fi trimis acolo.

ULTIMA ORA

NOUL MINISTER

Azĭ la Senat, D. General Florescu a adunat pe senatorĭ în bibliotecă și le-a declarat că a fost însărcinat de M. Sa cu compunerea ministeruluĭ.

D-sa a adăogat că speră ca până mâine să compue cabinetul și poimâine să se prezinte Parlamentuluĭ.

Iată lista ministerială ce circulă în momentul ce punem ziarul sub presă și care pare a fi cea maĭ verisimilă:

Generalul Florescu Președinte și la interne.
Alex. Lahovary la externe.
Gh. Vernescu la finanțe.
Petre Poni la culte.
C. Boerescu la justiție.
C. Olănescu la lucrărĭ publice.
Gr. Pĕucescu la domeniĭ.
Ministrul de rĕzboĭ va fi desemnat de Regele.

*

Se zice, cel puțin așa afirmă amiciĭ Generaluluĭ Florescu, că Regele a promis viitoruluĭ minister disolvarea Camereĭ după 10 Maĭ.

*

Noul minister, după calculele făcute de amiciĭ Generaluluĭ Florescu, va dispune în Cameră, chiar în prima zi, de 90 voturĭ.

D. Carp remâne cu 10—15 aderențĭ și aceștia vremelnicĭ.

PRIMĂRIA COMUNEĬ BUCURESCI

CONVOCARE

In temeiul Inaltuluĭ Decred cu No. 142 din 21 Ianuarie a. c.

Noĭ, Em. Protopopescu-Pake, primarul comuneĭ Bucureștĭ, convocăm pe toțĭ d-niĭ alegătorĭ aĭ colegiuluĭ II de Senat din județul Ilfov, înscrișĭ pe listele electorale formate pentru anul curent, ca să se adune în ziua de 10 Martie 1891, la orele 9 de dimineață, în localele maĭ jos arătate, spre a alege un senator în locul D-luĭ Gr. Alexandrescu, încetat din viață.

Alegĕtoriĭ acestuĭ colegiŭ, împărțițĭ în cincĭ secțiunĭ, vor vota în modul următor:

Secțiunea I compusă din suburbiele: Doamna-Bălașa, Sf. Dumitru, Sf. Ion, Curtea-Veche, Bis. Doamneĭ, Șerban-Vodă, Crețulescu, Rĕsvan, Coltea, Sf. Gheorghe-Noŭ, Popa-Herea, Sf. Nicolae Șelarĭ, Sf. Gheorghe-Vechiŭ, Popa-Dârvaș, Boteanu, Bis. Ene și Sf. Vinerĭ,

Votează în localul ospeluluĭ comunal din strada Colțeĭ, unde este și biuroul central.

Secțiunea II compusă din suburbiele: Cișmeaua, Icoana, Batiștea, Sf. Vasile, Sf. Visarion, Popa-Cosma, Popa-Chițu, Precupeții-Noĭ, Precupeții-Vechĭ, Pitar-Moșu, Oțetarĭ, Dichiu, Caimata, Amza, Popa-Rusu, Armenĭ, Sf. Ion Moșĭ și Silvestru,

Votează în localul școaleĭ comunale C. A. Rosetti din strada Clemențeĭ.

Secțiunea III compusă din suburbiele: Mihaiŭ-Vodă, Ghencea, Archimandritu, Spirea-Veche, Biserica-Albă, Spirea-Nouă, Sf. Ștefan, Isvorul, Sf. Elefterie, Sf. Vinerĭ-Nouă, Gorganĭ, Sf. Constantin, Popa-Tatu, Cărămidarĭ-de-Sus, Sf. Niculae-Dușumea, S-ții-Voivozĭ, Sehitu-Măgureanu, Brezoianu și Manea-Brutaru,

Votează în localul școaleĭ comunale I. Genilie de pe strada Știrbey-Vodă (cuibu cu barză).

Secțiunea IV compusă din suburbiele: Popescu, Bărbătescu-Nou, Sf. Ecaterina, Sf. Spiridon, Slobozia, Vlădica, Flămânda, Bărbătescu-Vech[illegible] [illegible]nn-Cavafu, Radu-Vodă, Broștenĭ, Dobrotea[illegible], [illegible]biĭ, Cărămidarĭ-de-Jos, Apostol, Staicu, Orașul Oltenița și plășile din Județul Ilfov,

Votează în localul școaleĭ comu[illegible] Văcărescu din calea Șerban Vodă (Maidanul [illegible] lapuluĭ).

Secțiunea V compusă din subu[illegible] Mântuleasa, Sf. Ștefan, Popa-Nan, Popa-S[illegible] Iancu Negustorĭ, Olarĭ, Vergu, Oborul-V[illegible] [illegible]limon, Oborul-Noŭ, Delea-Veche, Udricanĭ, Ceauș-Radu, Lucacĭ, Oltenĭ, Delea Nouă și Isvorul,

Votează în localul școaleĭ de băețĭ Constantin Bozianu, din strada Parfumul.

Primar, **Em. Protopopescu-Pake**
Secretar-General, *C. Zătreanu*
No. 2750 — 1891, Februarie 6

Bucurescĭ. — Tipografia Thoma Basilescu, Bulevardul Elisabeta, 111.